

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 402

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 iunie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 548 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 și ale art. 322 pct. 6 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 563 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 31 alin. (1) și art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4–5
Decizia nr. 566 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	5–7
Decizia nr. 567 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	7–8
Decizia nr. 652 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 alin. 2 și ale art. 212 din Codul de procedură civilă	8–9
Decizia nr. 670 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991	10–11
Decizia nr. 674 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11–13
Decizia nr. 687 din 20 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	13–14
Decizia nr. 691 din 20 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 548**

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 și ale art. 322 pct. 6 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Limbău și Teodora Limbău în Dosarul nr. 10.633/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal sunt prezenți autorii excepției, fiind asistați de avocata Mirela Dojană, cu împuternicire avocațială depusă în dosar. Sunt prezente părțile Maria Panțâru, prin mandatar Mihai Stănescu, și Elena Codreanu, prin avocata Daniela Buzoianu, precum și Prefectura Județului Ilfov, prin consilier juridic Eugen Stan, toți cu delegații de reprezentare depuse la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 228D/2010 și nr. 470D/2010.

La apelul nominal se prezintă Rodica Agnes Ignat, autor al excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 228D/2010, și avocata Monica Scarlat pentru Societatea Comercială „Rivtrans” — S.R.L. Tulcea în Dosarul nr. 470D/2010. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 228D/2010 și nr. 470D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 228D/2010 și nr. 470D/2010 la Dosarul nr. 4D/2010, care este primul înregistrat

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorilor excepției de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 4D/2010 solicită admiterea acesteia, arătând că prevederile art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă contravin principiului liberului acces la justiție, deoarece, potrivit acestui text, se poate cere revizuirea unei hotărâri date în recurs numai atunci când evocă fondul. Datorită acestei circumstanțieri prevăzute de lege se realizează o inegalitate între părțile aflate în litigiu, întrucât recurentul niciodată nu va putea beneficia de calea de atac a revizuirii, pentru că, pe de o parte, nu justifică un interes, iar, pe de altă parte, nu îi este permis de lege. Depune note scrise.

Avocatul părților Maria Panțâru și Elena Codreanu solicită respingerea excepției, arătând că autorii acesteia nu justifică

niciun interes în invocarea acesteia, întrucât cererea de revizuire în litigiul aflat pe rolul instanței de judecată este inadmisibilă.

Reprezentantul Prefecturii Ilfov lasă la aprecierea Curții Constituționale soluția ce o va pronunța.

Autoarea excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 228D/2010 solicită admiterea acesteia. Depune în susținere note scrise.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 470D/2010 solicită admiterea acesteia, pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 16 decembrie 2009 și din 20 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 10.633/2/2009 și nr. 8.655/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Limbău și Teodora Limbău și de Rodica Agnes Ignat.**

Prin Încheierea din 14 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 895/36/2009, **Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 6 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rivtrans” — S.R.L. Tulcea.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 321 alin. 1 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece limitează posibilitatea atacării unei hotărâri date de instanța de recurs la situația în care se evocă fondul. Pe de altă parte, se susține că prevederile art. 322 pct. 6 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 16, art. 20, art. 21 și art. 53 din Legea fundamentală, precum și art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu recunosc și persoanei juridice aflate în lichidare dreptul de a formula cerere de revizuire a unei hotărâri judecătorești.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă și Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, așa cum rezultă din încheierile de sesizare ale instanțelor de judecată, îl reprezintă prevederile art. 322 alin. 1 și art. 322 pct. 6 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următoarea redactare:

— Art. 322 alin. 1 pct. 6: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:*

[...]

6. dacă statul ori alte persoane juridice de drept public sau de utilitate publică, dispăruții, incapabilii sau cei puși sub curatelă nu au fost apărați deloc sau au fost apărați cu viclenie de cei însărcinați să-i apere.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Este invocată și încălcarea art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Asupra constituționalității art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile constituționale privind liberul acces la justiție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.532 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 10 februarie 2010, statuând că acest text de lege reprezintă o normă de procedură pe care legiuitorul este abilitat să o instituie în temeiul art. 126 alin. (2)

din Constituție, cu condiția ca aceasta să nu contravină principiilor consacrate de Legea fundamentală.

Curtea a mai reținut că atât accesul la justiție, cât și folosirea căilor de atac se exercită în formele și condițiile procedurale instituite prin lege.

Cu privire la art. 322 pct. 6 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acesta apără, prin posibilitatea declanșării revizuirii, două categorii de interese, circumscrise unor categorii de subiecte de drept limitativ prevăzute de lege.

Astfel, acest text de lege se referă la persoanele dispărute, incapabile sau puse sub curatelă; acestea constituie o categorie față de care legiuitorul a manifestat o grijă specială, având în vedere situația defavorizată în care se găsesc aceste persoane, luând măsuri de protecție sporită a intereselor acestora.

De asemenea, dispozițiile de lege criticate se referă la stat și la alte persoane juridice de drept public sau de utilitate publică. Față de acestea, justificarea posibilității de a promova calea de atac a revizuirii, atunci când nu au fost apărați deloc sau au fost apărați cu viclenie, provine din necesitatea ocrotirii cu precădere a interesului public pe care îl realizează subiectele de drept enumerate, care ar fi grav afectat dacă nu ar avea deschisă calea de atac a revizuirii.

De aceea, nu se poate reține existența vreunei discriminări între aceste persoane de drept public și persoanele private, fie ele fizice sau juridice, deoarece cele două categorii se găsesc în situații juridice obiectiv diferite, unele fiind purtătoare ale prerogativelor de putere publică, iar celelalte urmărind numai realizarea unui interes privat.

Așadar, tratamentul juridic diferit al celor două categorii de persoane — publice și private — este justificat de existența unui criteriu obiectiv și rațional de diferențiere, care este existența unei cauze de interes public. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută între persoane aflate în situații analoage, trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea *Cauza Marckx contra Belgiei, 1979*). În acest sens, s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006.

Considerentele reținute de Curte în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 și ale art. 322 pct. 6 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Limbău și Teodora Limbău în Dosarul nr. 10.633/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Rodica Agnes Ignat în Dosarul nr. 8.655/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și de Societatea Comercială „Rivtrans” — S.R.L. Tulcea în Dosarul nr. 895/36/2009 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 31 alin. (1) și art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 31 alin. (1) și art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Inbod Impex” — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 8.048/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.048/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 31 alin. (1) și art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Inbod Impex” — S.R.L. din Otopeni într-o cauză civilă având ca obiect cererea întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o prezumție de insolvență a debitorului. Totodată, prin incriminarea faptei prevăzute de art. 143 alin. (1) din lege se creează o presiune nejustificată asupra debitorului, transferându-se o problemă privind drepturi subiective din domeniul comercial în domeniul penal, iar interpretarea abuzivă sau excesivă poate atrage chiar și o sancțiune penală împotriva administratorului societății.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, ale art. 31 alin. (1) și ale art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, dispoziții modificate prin Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iulie 2009.

Prin urmare, dispozițiile de lege criticate au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6: *„În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

1. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:

a) insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;[..]

6. prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile.”;

— Art. 31 alin. (1): *„Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:*

a) cuantumul și temeiul creanței;

b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;

c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.”;

— Art. 143 alin. (1): *„Constituie infracțiunea de bancrută simplă și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amenda neintroducerea sau introducerea tardivă, de către debitorul persoană fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare, a cererii de deschidere a procedurii în termen, care depășește cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art. 27.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 alin. (2) privind egalitatea între

cetățeni, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 124 privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 3 și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței raportate la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza de față, respingând excepțiile de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 1.144 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008, Curtea a constatat, referindu-se la condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență. Astfel, cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic. De asemenea, Curtea a reținut că toate textele de lege criticate constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 31 alin. (1) și art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Inbod Impex” — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 8.048/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 566

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Regis Trans” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 857/84/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 857/84/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Regis Trans” — S.R.L. din Zalău într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, încălcând dreptul la un proces echitabil și principiul egalității armelor, deoarece instituie o evidentă inegalitate între creditor și debitor în privința suspendării de drept a acțiunilor judiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile și concluziile scrise ale părților, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, dispoziții modificate prin art. I pct. 10 din Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iulie 2009, având, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 36: „De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și pe cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Legea nr. 277/2009, dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței au fost completate, instituindu-se de către legiuitor o excepție de la regula suspendării de drept — de la data deschiderii procedurii insolvenței — a acțiunilor judiciare sau măsurilor de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, și anume căile de atac declanșate de debitor. Curtea reține că această excepție de la regula suspendării tuturor acțiunilor judiciare sau măsurilor de executare silită se justifică prin însuși scopul procedurii insolvenței, acela al realizării creanțelor tuturor creditorilor, în mod colectiv și concursual. Așadar, prin promovarea unor căi de atac de către debitor se poate ajunge chiar la mărirea averii debitorului și, în consecință, la o situație profitabilă creditorilor.

Referitor la susținerea autorului excepției de neconstituționalitate privind încălcarea principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece debitorul și creditorul nu se află în aceeași situație juridică și, prin urmare, li se poate aplica un tratament juridic diferit.

Cu privire la dreptul la un proces echitabil, consacrat prin art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală și prin art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și la asigurarea egalității armelor, ca o garanție a procesului echitabil, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate nu neagă dreptul la acțiune al creditorilor, ci doar îl suspendă, acesta fiind conservat prin art. 40 din Legea nr. 85/2006, care prevede, de asemenea, suspendarea curgerii termenelor de prescripție a acțiunilor la care se referă textul de lege criticat. Aceste termene încep să curgă din nou în cazul respingerii sau închiderii procedurii insolvenței. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea principiului egalității armelor în proces, deoarece în cadrul procedurii insolvenței creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor.

În concluzie, împrejurarea că, de la data deschiderii procedurii insolvenței, se suspendă toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale — cu excepția căilor de atac declanșate de debitor —, nu poate fi considerată inechitabilă pentru creditori, astfel cum în mod greșit apreciază autorul excepției de neconstituționalitate, deoarece finalitatea introducerii unei astfel de excepții de la regula suspendării, a constituit-o atât acordarea unui grad de protecție a debitorului în procesele ordinare, cât și posibilitatea reală a creditorilor de a-și realiza creanțele.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Regis Trans” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 857/84/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 567

din 29 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 15.507/299/2009 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.507/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie suspendarea executării ca o măsură procesuală la libera apreciere a judecătorului. În

condițiile în care continuarea procedurii de executare poate să producă prejudicii grave debitorului, ar fi trebuit ca, la cererea debitorului, măsura să opereze de drept. Pe de altă parte, condiționarea admiterii cererii de depunerea unei cauțiuni constituie o evidentă restrângere a liberului acces la justiție.

Judecătoria Sectorului 1 București și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”*

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și celor ale art. 6 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, în numeroase cazuri, constatându-se constituționalitatea acestora, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 72 din 19 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 17 martie 2010, Curtea a reținut că instituirea obligației de plată a cauțiunii ca o condiție a suspendării executării are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întâzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, iar, pe de altă parte, de a preveni și de a limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o

condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

Prin Decizia nr. 365 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, Curtea a statuat că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21 din Constituție. Sub acest aspect, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente de ocrotire a accesului liber la justiție tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea și de a solicita suspendarea acesteia.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petro” — S.A. din București în Dosarul nr. 15.507/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 652

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 alin. 2 și ale art. 212 din Codul de procedură civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 alin. 2 și ale art. 212 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Drăgușin Ardelean în Dosarul nr. 962/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, în temeiul jurisprudenței constante a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 962/62/2008, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 alin. 2 și ale art. 212 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioan Drăgușin Ardelean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, prin impunerea unui termen de decădere privind formularea cererii de recuzare a expertului în procesul civil, se îngreășește accesul liber la justiție, garantat de art. 21 din Constituție. Textul constituțional prevede expres că accesul la justiție nu poate fi îngreșit, iar impunerea unui termen de natura

celui prevăzut de art. 204 alin. 2 din Codul de procedură civilă înfrânge dispoziția constituțională. Textul de lege criticat limitează dreptul de a solicita judecătorului cauzei îndepărtarea expertului numit pentru efectuarea unei expertize tehnice în dosar.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 204 alin. 2 și ale art. 212 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 204 alin. 2: *„Recuzarea trebuie să fie cerută în termen de 5 zile de la numirea expertului, dacă motivul ei există la această dată; în celelalte cazuri termenul va curge de la data când s-a ivit motivul de recuzare.”;*

— Art. 212: *„Dacă instanța nu este lămurită prin expertiza făcută, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.*

Expertiza contrarie va trebui cerută motivat la primul termen după depunerea lucrării.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 și art. 24, precum și în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 204 din Codul de procedură civilă prevăd posibilitatea recuzării experților numiți pentru lămurirea acelor împrejurări de fapt cu privire la care instanța consideră necesară cunoașterea părerii unor specialiști. În ceea ce privește motivele de recuzare, experții sunt asimilați judecătorilor, însă procedura de soluționare a cererilor diferă. O deosebire constă în aceea că expertul trebuie să fie recuzat în termenul prevăzut de art. 204 alin. 2 din Codul de procedură civilă. Din coroborarea acestor dispoziții cu cele ale art. 305 din cod, întrucât expertiza nu poate fi dispusă decât cu ocazia judecării în primă instanță și apel, rezultă că expertul poate fi recuzat numai în aceste etape procesuale. Chiar dacă, în condițiile art. 312 alin. 4 din același cod, după admiterea recursului, tribunalele și curțile de apel vor judeca pricina în fond, această împrejurare nu este de natură a schimba datele cu privire la posibilitatea formulării cererii de recuzare a expertului care a efectuat expertiza, întrucât judecarea în fond este ulterioară judecării recursului.

În aceste condiții, este evident că dispozițiile art. 204 alin. 2 și art. 305 din Codul de procedură civilă, care limitează sub un anumit aspect posibilitățile de administrare a probelor noi în recurs și, implicit, posibilitatea formulării cererii de recuzare a expertului care a efectuat expertiza, nu pot fi considerate neconstituționale în sensul încălcării dreptului la un proces echitabil. Soluția legislativă este rațională și necesară în organizarea sistemului căilor de atac atât pentru asigurarea cerințelor de celeritate (prevăzute, de altfel, și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin noțiunea „*termen rezonabil*”), cât și pentru stimularea părților din proces pentru a fi diligente în formularea cererilor de recuzare a experților în faza judecării în fond sau în cea a apelului, atunci când se ivește motivul de recuzare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 212 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală. În acest sens este Decizia nr. 1.270 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 23 decembrie 2008, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 212 din Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 alin. 2 și ale art. 212 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Drăgușin Ardelean în Dosarul nr. 962/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 670

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3
din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Mariana Rusnac în Dosarul nr. 6.275/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, fiind aplicabile prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Arată, în acest sens, că textul de lege criticat a fost abrogat prin Legea nr. 354/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, or, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra prevederilor din legi sau ordonanțe în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.275/2/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mariana Rusnac într-o cauză în legătură cu redobândirea cetățeniei române.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că limitarea numărului de cereri ce pot fi depuse în decurs de un an în vederea acordării sau redobândirii cetățeniei române este contrară prevederilor constituționale și convenționale referitoare la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Susține că se creează și o inegalitate între cetățenii moldoveni de naționalitate română care depun cererile la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate și cei care le depun în Republica Moldova.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că primirea nelimitată a cererilor nu ar determina soluționarea cu mai mare celeritate a acestora, ci, prin dificultățile administrative create, ar conduce la o analiză chiar mai îngreunată și mai superficială a acestora.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât textul de lege criticat a fost abrogat prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 354/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 martie 2000, cu modificările și completările ulterioare. La data ridicării excepției de neconstituționalitate, acestea aveau următorul cuprins:

— Art. 12 alin. 3: „*În situația în care, la nivelul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, numărul solicitanților este cu mult mai mare decât capacitatea de procesare a oficiului, se va proceda la programarea acestora în limita a 30.000 de dosare pe an, pentru fiecare oficiu consular.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la durata rezonabilă a termenului de soluționare a cauzelor, precum și ale art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu soluționarea acesteia, a fost adoptată Legea nr. 354/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 16 noiembrie 2009. Prin art. 1 pct. 3, această lege abrogă expres dispozițiile art. 12 alin. 3 din Legea nr. 21/1991, criticate de autorul excepției. Prin urmare, excepția nu mai îndeplinește una dintre condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, și anume aceea care impune ca textul legal ce formează obiectul acesteia să fie în vigoare. Față de momentul pronunțării asupra prezentei excepții, Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă, prevederile art. 12 alin. 3 din Legea nr. 21/1991 fiind abrogate.

Așadar, ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Mariana Rusnac în Dosarul nr. 6.275/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 674

din 18 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 7
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Promptforest” — S.R.L. din Toplița în Dosarul nr. 2.969/96/2008 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8.154D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.275D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de aceeași societate comercială în Dosarul nr. 97.2/326/2007 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, față de identitatea parțială de obiect a cauzelor, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, observând identitatea parțială de obiect a celor două cauze, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură

civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 8.275D/2009 la Dosarul nr. 8.154D/2009, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autorul excepției critică redactarea defectuoasă a textelor de lege criticate, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu poate modifica sau completa textele de lege supuse controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 12 noiembrie 2009 și 17 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.969/96/2008 și nr. 97.2/326/2007, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Promptforest” — S.R.L. din Toplița în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de suspendare a unor acte administrative.

În motivările excepțiilor de neconstituționalitate având un conținut identic, se susține, în esență, că procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004 nu mai trebuie îndeplinită în cazul în care, după casare, acțiunea se recalifică dintr-una comercială într-una de contencios administrativ. Aceasta, deoarece într-o asemenea situație nu se mai poate face dovada îndeplinirii unei proceduri prealabile, care nu a fost realizată tocmai în considerarea calificării inițiale a acțiunii ca aparținând unei alte ramuri a dreptului decât cea a dreptului administrativ. Arată că se impune ca dispozițiile de lege criticate „să fie corespunzător interpretate, astfel încât arbitrariul să fie înlăturat” și să permită accesul liber la justiție al părților.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (1) lit. d): „(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)

d) act administrativ-jurisdicțional — *actul emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială.*”;

— Art. 7: „(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

(1¹) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(5) În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător. În acest caz, plângerea trebuie făcută în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (7), care va începe să curgă:

a) de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;

b) de la data modificării contractului sau, după caz, de la data refuzului cererii de modificare făcute de către una dintre părți, în cazul litigiilor legate de modificarea contractului;

c) de la data încalcării obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de executarea contractului;

d) de la data expirării duratei contractului sau, după caz, de la data apariției oricărei alte cauze care atrage stingerea obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de încetarea contractului;

e) de la data constatării caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, în cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.”

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 21 referitor la dreptul de acces liber la justiție, art. 52 alin. (1) și (2) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 126 alin. (3) care consacră atribuția Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că susținerile autorului se axează pe nemulțumiri legate de modalitatea de interpretare și aplicare a textelor de lege criticate. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în contextul în care autorul acesteia încearcă să demonstreze instanței în fața căreia a invocat-o că acțiunea sa este admisibilă, întrucât a parcurs procedura prealabilă „atât în condițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă, cât și raportat la dispozițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004”. Astfel, critică faptul că acțiunea devine inadmisibilă ca urmare a neefectuării unui act de procedură care nu era necesar în precedentul demers judiciar, adică până la recalificarea acțiunii, din litigiu comercial într-unul de contencios administrativ.

Totodată, Curtea constată că autorul excepției deduce pretinsa încălcare a prevederilor art. 52 alin. (1) și (2) din Constituție din faptul că, urmare a interpretărilor diferite pe care mai multe instanțe de judecată o dau textelor de lege criticate, nu i se poate recunoaște și repara paguba suferită. De asemenea, critica prin raportare la prevederile art. 126 din Constituție o argumentează tot pe considerente rezultate din aplicarea concretă a legii, și anume pe omisiunea Înaltei Curți de Casație și Justiție de a dispune, în mod direct, în cuprinsul deciziei de casare pronunțate, cu privire la incidența în cauză a dispozițiilor legale privitoare la recursul grațios. În plus, în opinia autorului excepției, Înalta Curte de Casație și Justiție ar fi trebuit să precizeze că procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004 nu mai este necesară, atât timp cât instanța de fond, sesizată a doua oară cu judecarea pricinii, a recalificat acțiunea inițială, conferindu-i alt regim juridic.

Or, toate aceste susțineri nu pot constitui critici de neconstituționalitate, ci critici concrete, pe care Curtea Constituțională nu este competentă să le analizeze, atribuțiile sale fiind strict limitate la controlul conformității dispozițiilor legilor și ordonanțelor cu textele și principiile Constituției, nicidecum la interpretarea și aplicarea legii — activitate specifică instanțelor de judecată.

În ceea ce privește dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. d), Curtea observă că autorul excepției nu formulează nicio critică, ceea ce echivalează cu o lipsă a motivării, nepermisă din perspectiva art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Promptforest” — S.R.L. din Toplița în dosarele nr. 2.969/96/2008 și nr. 97.2/326/2007 ale Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 687

din 20 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Capris” — S.A. din Sebeș în Dosarul nr. 1.4103/107/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția comercială.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin avocatul Doina Scutea, cu împuternicire la dosar, Verwaltungs und Beteiligungs Gesellschaft Amorbach MBH, prin avocatul Marinela Slav, cu împuternicire la dosar, și Societatea Comercială „Raoul Pell” — S.R.L. din Sebeș, prin avocatul Jurj Liliana Mariana, cu împuternicire la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Societății Comerciale „Capris” — S.A. din Sebeș, care susține excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

Având cuvântul, reprezentanții Verwaltungs und Beteiligungs Gesellschaft Amorbach MBH și Societății Comerciale „Raoul Pell” — S.R.L. din Sebeș susțin admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată, prin raportare la textele constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea comercială nr. 4/R/2009 din 12 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.4103/107/2007, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Capris” — S.A. din Sebeș într-o cauză comercială având ca obiect un recurs împotriva sentinței comerciale pronunțate de judecătorul-sindic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 98 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 omit obligativitatea avizului creditorilor prevăzută în cuprinsul art. 11 alin. (1) lit. j) din lege, astfel încât textul criticat contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție.

Consideră că prevederile art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 încalcă drepturile creditorilor din procedura insolvenței de a avea liberă inițiativă în activitatea economică, prin imposibilitatea aprobării unui plan de reorganizare ce ar putea duce la continuarea unei activități economice care să le asigure recuperarea creanțelor de la debitor. Arată că textul criticat contravine prevederilor art. 101 din Legea nr. 85/2006, prin omiterea procedurii de confirmare a planului de către adunarea creditorilor, astfel încât aceștia nu mai pot alege varianta reorganizării debitorului, față de varianta falimentului, care nu este întotdeauna cea mai favorabilă creditorilor. Consideră că dispozițiile de lege criticate încalcă și accesul liber al debitorului aflat în procedura insolvenței la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, în acest sens, că legiuitorul are dreptul de a stabili normele de

procedură și competență ce reclamă o reglementare specifică în vederea realizării procedurii insolvenței, părțile interesate beneficiind de toate garanțiile menite să le asigure dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile părților prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, având următorul cuprins:

„(2) Judecătorul-sindic va convoca o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului la tribunal, la care vor fi citați cei care au propus planul și persoanele menționate la alin. (1) și în care planul va fi admis sau respins de judecătorul-sindic, după audierea persoanelor citate.

(3) Judecătorul-sindic va putea admite un plan propus de părțile legal îndreptățite, care conține toate informațiile prevăzute de prezenta lege. Judecătorul-sindic poate să ceară unui practician în insolvență să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de admiterea lui”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția ridicată, Curtea constată că, în ceea ce privește omisiunea obligativității avizului creditorilor prevăzută în cuprinsul art. 11 alin. (1) lit. j) din lege, critica nu poate fi reținută, întrucât, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. De asemenea, nu poate fi primită nici critica dispozițiilor art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006, raportate la prevederile

art. 11 alin. (1) lit. j) și art. 101 din lege, întrucât neconcordanța dintre actele normative în vigoare nu constituie o problemă de constituționalitate. În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sunt neconstituționale prevederile dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar nu pe cele aflate în cuprinsul unui act normativ cu o putere juridică inferioară acestuia.

De altfel, atribuția judecătorului-sindic, prevăzută în cuprinsul art. 11 alin. (1) lit. j) din lege și invocată de către autorul excepției, face referire la admiterea și confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii. Obligativitatea avizului creditorilor privește, deci, numai admiterea și confirmarea planului de reorganizare sau lichidare, iar nu și respingerea și neconfirmarea acestuia, astfel încât, chiar și dacă excepția nu ar fi fost inadmisibilă sub aspectele amintite, critica de neconstituționalitate nu ar fi putut fi reținută.

Curtea apreciază că, din redactarea întregii legi privind procedura insolvenței, rezidă principiul stabilit de legiuitor, potrivit căruia atribuțiile judecătorului-sindic sunt cele de verificare a legalității actelor de procedură, iar atribuțiile creditorilor privesc managementul procedurii. Astfel, apare necesar un control de legalitate a actelor de procedură, în condițiile în care nu toți reprezentanții creditorilor dintr-o procedură au pregătire juridică. Nu se poate deduce că se încalcă dreptul creditorilor de a vota sau nu un plan de reorganizare atâta vreme cât la admiterea planului de către judecătorul-sindic sunt audiați și reprezentanții creditorilor, respectiv comitetul acestora, care, în orice procedură, este constituit din creditorii ce dețin cele mai mari creanțe și care au, astfel, un vot hotărâtor în cadrul adunării generale a creditorilor, așa cum este cazul și în prezenta speță. Sub acest aspect, textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) și nici art. 45 din Constituție.

De altfel, dispozițiile art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Voința acestuia a fost aceea de a asigura creditorilor votanți un minim de cadru legal și de conținut pentru prezentarea unui plan serios și realizabil. Or, nu se poate considera un plan ca fiind serios dacă nu întrunește cel puțin câteva informații care să dea posibilitate creditorilor de a-și forma o opinie asupra posibilității de realizare a planului. Prezentarea generală a unor intenții nu poate fi calificată ca informație certă, planul trebuind să prevadă în mod foarte clar sursele de finanțare și fluxurile sale financiare, profitul și lichiditățile estimate din care urmează a se achita atât datoriile curente, cât și cele anterioare deschiderii procedurii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Capris” — S.A. din Sebeș în Dosarul nr. 1.4103/107/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 691

din 20 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 7.952/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 8.690D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8.691—8.716D/2009, nr. 8.718D/2009, nr. 8.719D/2009, nr. 8.743—8.748D/2009 și nr. 8.761D/2009, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate ridicată de același autor în dosarele nr. 8.262/30/2008, nr. 7.528/30/2008, nr. 8.354/30/2008, nr. 8.089/30/2008, nr. 9.085/30/2008, nr. 7.526/30/2008, nr. 7.986/30/2008, nr. 7.977/30/2008, nr. 8.560/30/2008, nr. 7.548/30/2008, nr. 7.600/30/2008, nr. 7.656/30/2008, nr. 8.609/30/2008, nr. 7.579/30/2008, nr. 7.587/30/2008, nr. 7.627/30/2008, nr. 7.636/30/2008, nr. 8.240/30/2008, nr. 7.537/30/2008, nr. 7.545/30/2008, nr. 7.560/30/2008, nr. 7.562/30/2008, nr. 7.530/30/2008, nr. 2.046/30/2009, nr. 8.568/30/2008, nr. 8.283/30/2008, nr. 8.523/30/2008, nr. 8.566/30/2008, nr. 2.490/30/2008, nr. 7.630/30/2008, nr. 7.522/30/2008, nr. 8.255/30/2008, nr. 8.301/30/2008, nr. 9.216/30/2008 și nr. 7.520/30/2008 ale aceleiași instanțe de judecată.

Se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu admiterea excepției de conexitate a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.691—8.716D/2009, nr. 8.718D/2009, nr. 8.719D/2009, nr. 8.743—8.748D/2009 și nr. 8.761D/2009 la Dosarul nr. 8.690D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că, față de aspectele examinate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.005/2009, în prezentele cauze nu au fost aduse elemente noi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheieri și decizii din 16, 20, 23 și 30 octombrie 2009, din 10, 17, 18, 20, 24, 25 și 27 noiembrie 2009 și din

4 decembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.952/30/2008, nr. 8.262/30/2008, nr. 7.528/30/2008, nr. 8.354/30/2008, nr. 8.089/30/2008, nr. 9.085/30/2008, nr. 7.526/30/2008, nr. 7.986/30/2008, nr. 7.977/30/2008, nr. 8.560/30/2008, nr. 7.548/30/2008, nr. 7.600/30/2008, nr. 7.656/30/2008, nr. 8.609/30/2008, nr. 7.579/30/2008, nr. 7.587/30/2008, nr. 7.627/30/2008, nr. 7.636/30/2008, nr. 8.240/30/2008, nr. 7.537/30/2008, nr. 7.545/30/2008, nr. 7.560/30/2008, nr. 7.562/30/2008, nr. 7.530/30/2008, nr. 2.046/30/2009, nr. 8.568/30/2008, nr. 8.283/30/2008, nr. 8.523/30/2008, nr. 8.566/30/2008, nr. 2.490/30/2008, nr. 7.630/30/2008, nr. 7.522/30/2008, nr. 8.255/30/2008, nr. 8.301/30/2008, nr. 9.216/30/2008 și nr. 7.520/30/2008, Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în cauze privind soluționarea unor recursuri formulate în acțiuni având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate având un conținut identic, se susține, în esență, că textul de lege criticat a fost interpretat de către instanța de judecată ca realizând o abrogare implicită a prevederilor art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă. Or, după intrarea în vigoare a Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, nu mai există temei legal pentru a opera abrogarea implicită, dispozițiile art. 62 și 63 din Legea nr. 24/2000 reglementând în mod imperativ abrogarea expresă directă, cu enumerarea datelor de identificare a tuturor actelor normative vizate. Prin urmare, prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii trebuie interpretate prin prisma regulilor de tehnică legislativă reglementate de art. 1 alin. (2) și art. 15 din Legea nr. 24/2000. În opinia autorului excepției, orice altă interpretare este contrară jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia legiuitorul are obligația elaborării unor dispoziții legale eficiente din punctul de vedere al aplicabilității acestora, în sensul că ele trebuie să fie coerente, să evite paralelismul legislativ și să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale (cauzele *Unédic împotriva Franței*, 2008, *Katz împotriva României*, 2009, și *Santos Pinto împotriva Portugaliei*, 2008). Se susține că prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești diferite asupra aceleiași probleme de drept este încălcat art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai mult, în temeiul art. 1 alin. (5) din Constituție, Parlamentul este obligat să respecte Constituția și celelalte legi, respectiv poate să modifice prevederile legale în vigoare prin abrogare expresă, dar nu implicită, fiindcă procedând în acest mod ar contraveni principiului coerenței legislative.

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale face aprecieri doar cu privire la caracterul admisibil al excepției de neconstituționalitate, nu și asupra temeiniciei sale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare*”.

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5)

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 7.952/30/2008, nr. 8.262/30/2008, nr. 7.528/30/2008, nr. 8.354/30/2008, nr. 8.089/30/2008, nr. 9.085/30/2008, nr. 7.526/30/2008, nr. 7.986/30/2008, nr. 7.977/30/2008, nr. 8.560/30/2008, nr. 7.548/30/2008, nr. 7.600/30/2008, nr. 7.656/30/2008, nr. 8.609/30/2008, nr. 7.579/30/2008, nr. 7.587/30/2008, nr. 7.627/30/2008, nr. 7.636/30/2008, nr. 8.240/30/2008, nr. 7.537/30/2008, nr. 7.545/30/2008, nr. 7.560/30/2008, nr. 7.562/30/2008, nr. 7.530/30/2008, nr. 2.046/30/2009, nr. 8.568/30/2008, nr. 8.283/30/2008, nr. 8.523/30/2008, nr. 8.566/30/2008, nr. 2.490/30/2008, nr. 7.630/30/2008, nr. 7.522/30/2008, nr. 8.255/30/2008, nr. 8.301/30/2008, nr. 9.216/30/2008 și nr. 7.520/30/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

